

‘Wat ik doe, moet wel effect hebben’

Na programma's over Zeeland en Groningen verdiept Winfried Baijens zich in de nieuwe **Andere tijden**-serie **Het stof daalt** in de geschiedenis van Limburg en haar steenkoolmijnen. Daar leerde hij veel van. ‘Het waren echte helden.’

TEKST: BRAM DE GRAAF, BEELD: NTR

Dan toch maar pindakaas. Alles is al opgeruimd als Winfried Baijens even na tweeën de NOS-kantine betreedt voor een late lunch. Hij heeft net vergaderd over het *Achtuurjournaal*, dat hij deze week elke avond presenteert. Wordt de wapenstilstand tussen Israël en Hezbollah de opening? Of toch de Franse misbruikzaak rond Gisèle Pelicot? In ieder geval niet de pro-Palestijnse demonstranten, die ochtend voor het NOS-gebouw. “Dat wordt een kortje”, zegt Baijens, jargon voor een kort item.

Maakt zo'n protest voor de deur je extra bewust van wat er speelt?

“Zeker. Elk woord doet ertoe in deze tijd. Iedereen vindt wat van de oorlog in het Midden-Oosten en laat dat weten. Dat zorgt voor extra druk. Dat is ook goed; het maakt ons scherper. We zijn bij het *Journaal* heel kritisch op ons perspectief. Klopt dat nog? Zijn we niet bevooroordeeld? Daar discussiëren we veel over en we zijn het niet altijd met elkaar eens. Soms ga ik na een moeilijke dag met hoofdpijn naar huis.”

Hoe ben je er na een week 'Achtuurjournaal' aan toe?

“Ik probeer als een monnik te leven, want het zijn zes lange dagen. Eerst sporten en dan vanaf de eerste online vergadering om negen uur alles lezen. Rond de middag ben ik op de redactie en beginnen we met het samenstellen. De kijkers hebben om acht uur 's avonds al zoveel nieuws gehoord en gezien, hoe kunnen we ze toch nog prikkelen en verrassen? Een leuke uitdaging. We proberen de laatste tijd verhalender te zijn in dit journaal. Dat past goed bij me; ik ben meer verteller dan nieuwslezer, denk ik. Daarom liggen die *Andere tijden*-series me ook zo goed. Ik leer er veel van. Over de inhoud, maar ook over hoe je een verhaal opbouwt. Dat helpt me weer bij de NOS.”

Eerder maakte je series over Zeeland en Groningen, nu een over Limburg.

Waarin zit daar het drama?

“De rode draad is dat deze provincies zich een wingewest voelden, en niet gehoord door Den Haag. In Limburg sloten de mijnen vanwege het gas uit

Groningen, 70.000 mensen raakten hun baan kwijt. Er werden alternatieven beloofd, maar dat ging vaak niet om passend werk. Daar is veel frustratie over. Er ontstond grote werkloosheid en armoede. En mensen werden ziek, véél zieker dan werd erkend. De staat en de mijnbedrijven ontkenden lang dat stoflongen bestonden. Ze zeiden: ‘U heeft een ernstige vorm van bronchitis’ om maar geen compensaties te hoeven betalen. Veel mannen overleden. Ik heb bewondering gekregen voor die oude mijnwerkers. Het waren échte helden. Zij zorgden ervoor dat Nederland er warm bij zat en dat de wederopbouw in de jaren 50 snel verliep..”

Waarom vind je het belangrijk om zulke verhalen te vertellen?

“Ik voel een soort noodzaak. Tussen mijn dertigste en veertigste heb ik veel programma's gemaakt over – weliswaar prachtige – muziek en cultuur, maar ik miste op een gegeven moment echt de noodzaak. Ik wil dat er iets aan de hand is en dat wat ik doe effect heeft, dat er daarna iets gebeurt. Op goede dagen >

'Ik heb prachtige muziekprogramma's gemaakt,
maar ik miste **de noodzaak**'

“En, wat kan ik winnen?”

Win het boek *De jongen zonder gisteren*

De jongen zonder gisteren is het waargebeurde en aangrijpende verhaal van Jur Deitmers, die zijn geheugen verloor na een hersenontsteking. Hij herkende zelfs zijn ouders niet meer en heeft alles opnieuw moeten leren. Onlangs was de documentaireserie te zien op televisie. Inmiddels heeft Jur twee bachelors behaald, maar zijn geheugen gaat slechts zeven jaar terug. Hoe kijkt Jur nu naar de wereld, naar ons? Wat kunnen wij leren van zijn onbevangen blik?

De jongen zonder gisteren is verschenen bij Kosmos Uitgevers. NCRV-gids mag 10 exemplaren weggeven. Meespelen kan tot en met 19 januari.

Beproof uw geluk op ncrvgids.nl/winnen

ncrv**o**gids

heb je dat bij de NOS wel. En ook met deze series lukte dat. *De aarde beeft* zette Den Haag weer even op scherp.”

Van wie heb je dat vertellen?

“Mijn vader praat ook veel, ik lijk op hem. Hij is vrolijk, enthousiast, overtuigd van zijn eigen mening. Net als ik, haha. Mijn ouders werkten allebei in het onderwijs, zodoende stonden ze altijd open voor nieuwe informatie en dat gaven ze hun twee zonen mee. Net als zij wil ik dingen uitleggen. Vroeger wilde ik ook het onderwijs in, maar ik zag ook dat het een vermoeiend beroep was, niet altijd goed beloond en met moeilijke leerlingen of gedoe op scholen.”

Dan maar journalist?

“Thuis in Zeeland maakte ik al mijn eigen krantje, op zolder. Daar stonden ook de koffers van mijn bereisde ouders, volgeplakt met stickers uit verre oorden als Brazilië en Aruba. Ik vond dat fascinerend en droomde ervan dat ik als een soort Kuifje de hele wereld over reisde. En dat is later een tijdje zo geweest, met name bij *Nova* en het *Jeugdjournaal*.”

Je deed op zolder niet Philip Freriks of Joop van Zijl na als presentator?

“Presenteren was nooit mijn ding; ik ben nogal verlegen. Veel mensen van vroeger snappen ook niet dat ik dit werk nu doe. Ik was een mager kind. Altijd druk en verlegen, een vreemde tegenstelling. Ik vertrouwde niemand, was bangig en mijn ‘vrienden’ pestten me omdat ik iel was, soms noemden ze me ‘mietje’. Dat hadden ze dus goed gezien, zou je nu kunnen zeggen. Ik heb toen bewust andere vrienden gekozen waarbij ik me zelfverzekerder en sterker voelde. Dat schuchtere heb ik nog steeds. Voor een volle zaal moet ik echt een knop omzetten. Het is tegen mijn natuur.”

Ben je een laatbloeiër? Je ging pas na je dertigste los, las ik.

“Jazeker! Op alle fronten, haha. Ik groeide fysiek pas laat. En voor mijn dertigste

PASPOORT

NAAM: Winfried Bajens

GEBOREN: 13 december 1977 in Horst (Limburg)

OPLEIDING: Journalistiek in Tilburg

PRIVÉ: Woont samen met zijn partner Ferdinand in Rotterdam

CARRIÈRE: Begon bij *Nova*. Werkte van 2003 tot 2007 bij het *Jeugdjournaal*. Presenteerde daarna radio- en tv-programma's voor BNN, NTR en NOS. Eind 2016 werd hij vaste presentator van het *NOS Journaal*.

Voor *Andere tijden* maakte hij eerder *Het water komt* (over de Watersnoodramp van 1953) en

De aarde beeft (over de gaswinning in Groningen). Sinds 2024 is Bajens een van de gezichten van het *Achtuurjournaal*. Op woensdagen presenteert hij het *NPO Radio 1*-programma *Met het oog op morgen*.

deed ik van alles door elkaar; in de journalistiek, maar ook in de muziekwereld. Ik was manager van mijn toenmalige partner, jazzartiest Wouter Hamel. Als ik bij vrienden was en iedereen lol had, zat ik op mijn laptop. Mails beantwoorden, van alles regelen, ideeën bedenken. Ik had zo'n onrust, was echt nog een puber. Toen die relatie stukliep en ik dertig werd, ging ik mezelf meer waarderen en kreeg ik meer plezier. In mijn vak moet je toch een beetje van jezelf houden, anders is het een lastig beroep. Het maakte het leven een stuk makkelijker. Iedereen gaat door zo'n fase, vermoed ik.”

In welke fase zit je nu?

“Ik ben niet meer zo op zoek naar bevestiging. Als iets niet lukt, dan maar niet. Dat vind ik een prettig uitgangspunt. Ook wat mijn werk betreft sta ik er onbevangen in. Zolang het goed gaat, prima. En zo niet, dan ga ik wat anders doen. Ik heb geen gezin en sta redelijk autonoom in het leven. Ik geniet van de liefde die ik heb. En mocht dat misgaan, hoop ik dat het tot het laatste moment heel leuk is geweest – zo denken we er allebei over. Ik hoef niet meer per se van alles aan mezelf te veranderen. Ik ben nu best trots op mezelf.”

De onrust is verdwenen?

“Dat zal nooit veranderen. Als ik *Met het oog op morgen* doe, hoef ik pas om acht uur 's avonds in Hilversum te zijn. Dat ben ik niet gewend. Dan ga ik sporten, met mensen afspreken, vergaderen. Ik ben vaak al doodmoe als ik aan die dienst begin.”

Want ja, je bent inmiddels 47. Ook al schat men je vaak veel jonger.

“Het is goed bedoeld, maar ik vind dat vreselijk. Als mensen zeggen: ‘Ben je al 47!?’ is dat echt geen compliment. Want eigenlijk zeggen ze: ‘Je bent al heel oud, maar dat zie je niet.’”

> HET STOF DAALT | WOENSDAG |
NPO 2 | NTR | 22.05